

Глава ѳв.

За подражаніето на Господа нашего Исуса Хрїста.

Первый человекъ быде Адамъ созданъ по образѣ Божію и по подобію, и созъ преслѣшаніето изгѣби онова, което е по Божіи образъ, сирѣчь дѣшата, и быде неподобенъ Богѣ. Сега человекъцы те немогатъ да се спасатъ, ако да не бѣдатъ подобни и сообразни образѣ, сына Божіа, то есть, ако не бѣдатъ подобни Хрїстѣ. Хрїстосъ быде намъ и учитель и образъ. Който не слѣша неговото ученіе, и не е подражатель на неговы те работы, не е достоанъ за негово то царство.

Образъ тогика се казва истинный образъ, когато е подобенъ на первообразныйа, и Хрїстіаннинъ тогика се казва истинный Хрїстіанинъ, или истинный образъ Христовъ, когато по възможностьа е подобенъ Хрїстѣ. И когато быва подобенъ Хрїстѣ, тогика се предопредѣлава въ неговото царство. Каквото казва Апостолъ: И хъ же предъведѣ, тѣхъ и предъстави со образнымъ быти образѣ сына своего ш. (а) сирѣчь тыа предопредѣли Богъ въ своето си царство, които живѣатъ споредъ Хрїстовото житіе. А които не показватъ такавъ образъ, несъмнѣнноса отфзрлатъ отъ Хрїста. Хрїстосъ казва: Азъ есмь животъ, който не живѣи дѣхомъ Хрїстовымъ, той е мертвъ, Хрїстосъ есть истинна. казва онъ: Азъ